

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:
Pe an 28 cor. 1/2 an
14 cor. 1/4 an 7 cor.
Un număr 30 fileri.
□ □

Pentru străinătate:
Pe un an 32 coroane
1/2 an 16 cor. 1/4 an
8 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un sir garmond:
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oară 60 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Redacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Mercuria și Sâmbăta.

Frați Români!

A bătut ceasul!

După suferințe îndelungate, după jertfe supraomenești, ce le-a adus neamul nostru, a răsărit în sfârșit și pentru noi clipa sfântă a libertății!

Frați Români, bucurați-vă!

Lanțurile sclăviei s'au prăbușit în tină, și neamul nostru își înalță fruntea obidită de până acum — și privește în jur de sine ca popor liber, ce singur are dreptul de a dispune asupra sortii sale.

Lăudat să fie Dumnezeu popoarelor, că ne-a învrednicit să ajungem această sfântă zi!

Lăudat să fie amintirea atâtor mii și mii de eroi-martiri, frați ai noștri, cari prin sângele vărsat au stropit din belșug glia strămoșească, până ce a răsărit din ea floarea sfântă a libertății, egalității și frățietății tuturor popoarelor din lume.

Frați Români!

Închiegați-vă pretutindeni în jurul frun-
tașilor voștri, — constituiți-vă în sfaturi na-

Blaj, la 4 Noemvrie n. 1918.

ționale locale și în garde de pază, și nu faceți nici un singur pas, fără știrea și consentimentul Comitetului nostru Național Central!

Arătați-vă vrednici de însemnătatea istorică a acestui moment sublim; puneți temelile viitorului fericit, în liniște, fără tulburări, cu demnitatea unui popor conștuit de sine!

Mergeți înainte mândrii, cu fruntea ridicată, pentru a Vă închina Dumnezeescului Soare al libertății, ce a răsărit, în sfârșit și pentru noi!

Deșteaptă-te Române!

Visul urât al trecutului să rămână uitat în întunec, — să-l uităm cu toții, ca și când n'ar fi fost!

Păstrați liniștea și ordinea, nu vă atingeți de persoana și avutul nimănui!

Aceasta o cer conducătorii voștri, și o pretinde cinstea voastră de Români!

Trăiască libertatea tuturor popoarelor!

Trăiască Neamul Românesc!

Dr. Vasile Suci.
Dr. Alexandru Nicolescu.
Dr. Izidor Marcu.
Dr. Ambroziu Chețianu.
Iuliu Brut Hodoșiu.
Ștefan Roșian.
Dr. Alexandru Rusu.
Dr. Ioan Coltor.
Dr. Zenovie Păclășan.
Gavrilă Precup.
Alexandru Ciura.
Dr. Octavian Prie.

Petru Suci.
Dr. Alexandru Borza.
Iuliu Brut Micu.
Ioan F. Negruțiu.
Ștefan Pop.
Iuliu Maior.
Aurel C. Domșa.
Dr. Dănilă Sabo.
Dr. Ioan Pop.
Dr. Cornel Ordace.
Dr. Iustin Nestor.
Ștefan Dragoș.
Eugen Nicola.

Constituanta Bucovinei.

Dăm acest articol de importanță istorică din Nrul 3 al ziarului »Glasul Bucovinei«.

In 27 Octombrie a luat ființă Constituanta românească a Bucovinei.

La fapte mari cuvinte puține.

Iată cum s'a petrecut faptul istoric:

Adunarea la care au luat parte reprezentanții români din toată țara, țărani și intelectuali, a fost deschisă la oarele 3 și 20 min. de venerabilul părinte Dionisie Bejan. Un scurt salut celor prezenți și propunerea primită cu entuziasm de a-l alege președinte al adunării pe dl Iancu Flondor.

Iancu Flondor adresează următoarele cuvinte:

Domnilor!

O iobăgie națională de aproape un secol și jumătate pe cât de dureroasă pe atât de rușinoasă e pe sfârșite. Poporul român din Bucovina e pe cale a sparge și a lăpăda lanțul care i-a ferecat sufletul.

Liberi, în puterea suveranității naționale DVoastră veți hotări astăzi, ce veți afla de bine pentru un viitor fericit și falnic al neamului românesc în Bucovina.

Dară să nu uităm Domnilor, că acest moment înălțător s'a născut din suferinți grele și adâncă jale și e sfântit cu sângele abundent al eroilor noștri.

Vă provoc să Vă sculați în picioare ca semn de juruință că nu-i vom uita niciodată și că ne vom arăta în totdeauna damni de sacrificiul lor.

Incheiu cu rugămintea fierbinte: Dea Dumnezeu ca momentul acesta mare și acelea care vor urma să aflu în rândurile noastre numai suflete mari.

I-se dă cuvântul dlui Dori Popovici care într-o vorbire plină de căldură și cu cunoscuta-i vervă oratorică susține referatul propunând următoarele moțiuni:

I. Reprezentanții poporului Român din Bucovina întruniți astăzi în

ziua de 27 Octombrie 1918 în Capitala Bucovinei se declară în puterea suveranității naționale constituanta a acestei țeri românești.

II. Constituanta hotărăște unirea Bucovinei integrale cu celelalte țeri românești într-un stat național independent și va purcede spre acest scop în deplină solidaritate cu Românii din Transilvania și Ungaria.

III. Spre a conduce poporul român din Bucovina și a-i apăra drepturile și spre a stabili o legătură strânsă între toți Românii, constituanta instituie un consiliu național de 50 membri.

Acest consiliu ne va reprezenta prin mandatar și la conferința de pace, și în afară de el nu recunoaștem nimănui dreptul de a hotări sau trata asupra poporului român din Bucovina.

IV. Constituanta respinge cu hotărâre orice încercare care ar ținti la știrbirea Bucovinei, dorește însă să se înțeleagă cu popoarele conlocuitoare.

Cu un entuziasm nespus s'a primit în unanimitate de voturi rezoluțiunile aceste. Constituanta aclamă intonând »Deșteaptă-te Române« România mare.

Ședința se suspendă pe zece minute, spre a se stabili lista membrilor Consiliului național. În timpul acesta sala răsună de cântece naționale.

Iată numele celor 50 de membri ai consiliului național aleși cu unanimitate după redeschiderea ședinței:

Balmoș Gheorghe (Arborea) Bancescu Gheorghe, Bejan Dionisie, Bodnărescu Vasilie, Dr., Boncheș Gheorghe, Bucovschi Dimitrie, Candrea Ion (Candreni), Clain Cornel, Cudia Toader (Mahala), Dan Dimitrie, Flondor Nicu, Flondor Iancu, Dr., Ghiorghian Octavian, Dr., Grigorovici Gheorghe, Homiuc Cornel, Dr., Hormuzachi Alexandru, Dr., Hormuzachi Constantin, Iacoban Mihailu, Iliuț Ion, Isopescul-Grecul Constantin, Dr., Jescu Constantin (Udești), Luștean Toader (Fund-Mold),

Lupu Florea, Dr., Marcu Vasile, Dr., Mihailescu Nicola, Niculița-Popovici Constantin, Odochean Ilie (Dorna), Onciul Aurel, Popovici Dorimedont, Dr., Popovici Eusebie, Dr., Procopovici Alecu, Pușcariu Sextil, Dr., Reuț Romul, Dr., Șandru Gheorghe, Șandru Alboiu Vasile (Câmpul), Sărbu Gheorghe, Sbiera Radu, Dr., Scalat Modest, Simionovici Teofil, Tarnavaschi Ipolit Dr., Teleaga Gheorghe (Horodnic), Tomașnic Victor, Tomoiaga Laurenție, Turcan Aurel, Vasiloschi Nicu Dr., Voitco Gheorghe, Voroca Aurel, Zanea Toader (Storojineț).

Ochii tuturor erau scâlțați în lacrimi; după patru ani de lacrimi de jale, întâiele lacrimi de bucurie.

În vreme ce Consiliul național se constituă, pornind la lucru cu elanul dictat de momentul istoric, mulțimea de peste 1000 de capete, bărbați și femei, străbătea străzile capitalei țării noastre cântând cântece naționale. La palatul guvernatorului și înaintea primăriei din Cernăuți mulțimea din ce înce sporită a manifestat pentru unirea tuturor Românilor. Momentul culminant a fost când la primărie s'a desfășurat steagul tricolor. Întrând apoi în sala unde Consiliul național își ținea ședința, manifestanții au arborat steagul tricolor în fereasta Palatului Național. Înduioșitoare a fost clipa, când octogenarul părinte Bejan salutând tineretul a rostit cuvintele cuviosului Simion: »Acum slobozește Doamnă pe robul tău, căci îmi văzură ochii mântuirea neamului!« Un soldat, desfăcându-se din mulțime, a declarat, că regimentele bucovinene vor purta de azi înainte numele »Bucovina«. Consiliul național s'a constituit în modul următor:

Biroul: președinte Dr. Iancu Flondor, viceprezidenți Dionisie Bejan, Dorimedont Popovici și Sextil Pușcariu. Secretari: Vasile Bodnărescu, Rađa Sbiera, Laurent Tomoiagă. Casier: Gheorghe Bancescu. Aceștia împreună cu președinții celor trei secțiuni de externe, de alimentare și de

FOITA.

Fără titlu.

— Icoane din zilele de azi. —

(Continuare.)

Pentru Virgil această ușoară strângere de mână, fu ca un puternic curent electric, care îi percurse în o clipită tot trupul.

Ajunseră acasă.

— Să mă iertăți, am și uitat să întreb de dăoara Elvira. E doară bolnavă?

— Nu, e puțin suferindă. Dar vino, de o vezi!

Și intrară; de abia sosiți, după ce-l pofti să șadă, îi aduse înainte un album și-i zise:

— Să nu rzi, e o copilărie, recunosc, care nu mi-se petrivește, dar te rog, ca până ce eu voiu spune Elvirei, că dorești să o vezi, scrie-mi câteva șire.

Virgil apucă surizind albumul, și fără multă gândire scrise pe-o pagină dela sfârșitul cărții, următoarele șire:

„Am cetit undeva, că ochii sunt „oglină sufletului, și privind spre ochii tăi atât de frumoși și strălucitori, pismuiesc de pe acum, pe cel ce va ajunge „la fericirea, de-a stăpâni inima ta!“

Când sosi Felicia, ei îi întinse cartea.

— Ai și scris?

— Pofteste!

Și ea cetind, se aprinse la față.

— Ah, știu clericii să și pismuiescă? doar aceea e un păcat.

— Adevărat, dar păcatul meu pierde din răutatea lui, fiindcă eu nu doresc răul nimărui, făr' mă doare, că nu pot fi și eu așa de fericit!

— Cine știe! — spuse Felicia mai mult pentru sine.

— Cum? cine știe!

— Au lipsă vorbele acestea de explicație?

— Da, pentru că se pot înțelege în două forme: ori, că nu e o fericire a fi stăpân pe sufletul D-tale, ori că fericirea aceasta de invidiat o pot...

— Înțelege vorbele mele, cum dorești D-ta, — intrerupse ea pe Virgil.

— Cât ești de bună! — exclamă el, ducându-i mâna la buzele sale.

Surprinsă de acest gest alui Virgil, ea începu din nou, privind spre scrisorile lui:

— Cunoști D-ta legenda ochilor?

— Dacă nu mă înșel, da!

— Spune-mi-o și mie.

— Se poate, ca o fată să n'o știe.

Iată ce știu eu. Ochii negri spun, trebuie să mă iubești — cei albaștri: te rog iubește-mă, iar cei căprui: iubește-mă dacă vrei!

Și după o clipă de gândire Felicia îl întrebă:

— Crezi D-ta în talmăcirea aceasta?

— Cum să nu cred, dacă de două săptămâni stau sub robia alor doi ochi negri.

— Și ți-e amară și insuportabilă robia aceasta?

— După împrejurări.

— Va se zică iar e lipsă de explicație.

— Se înțelege! Pentru că dacă aș ști, că ochii aceștia mă stăpânesc, ea să mă țină aproape de ei, și mă ferească de primejdii, că urmăresc cu simpatie toate simțomintele mele, atunci aș dori să le fiu rob în veci; dar dacă aș ști, că m'au rob, numai pentru a cea ca mai apoi să mă arunce cu dispreț, oh atunci robia aceasta ar fi insuportabilă! — și vocea lui spunând vorbele acestea, parecă tremură.

administrație (Alexandru Hormuzachi, Gheorghe Sârbu, Dorimedont popovici) și cu toți ceilalți deputați din cameră formează comitetul executiv.

Dumnezeu să ne ajute!

DI deputat Vaida-Yoevod în audiență la Arhiducele Iosif. In 30 Oct. dl deputat Vaida a fost primit în audiență la Arhiducele Iosif.

Asupra celor discutate, dl Vaida dă următoarea informație »Foaiei Pop. Român« :

„Alteța Sa arhiducele Iosif, m'a provocat, să-i schitez părerea și punctul de vedere politic al națiunii române în situațiunea actuală. Cu sinceritate deplină, ce o datorez națiunii mele române și Alteței Sale ca reprezentant al Coroanei, am deslușit starea sufletească și năzuințele politice ale națiunii române. În audiența între altele, am arătat, că dela 1867 încoace acesta este primul caz când un politic român se poate prezenta în chip oficial înaintea Habsburgilor, căci guvernele, care s'au perindat, au aflat totdeauna modul, ca să țină departe dela tron pe reprezentanți popoarelor nemaghiare. Sfetnicilor răi ai Coroanei se datorește situațiunea de azi și starea de acum a monarhiei, pentru care conducerea politica a națiunii române nu poartă nici o răspundere

Starea sufletească a națiunii române este cât se poate de îndărjită. În butul sacrificiilor imense aduse pentru dinastie și patrie națiunea română a fost eschisă dela viața de stat, iară drepturile ei istorice și lărești au fost desconsiderate. Chiar în decursul războiului, Românii neconțenit au fost expuși celor mai neomenesti persecuțiuni, atât în instituțiunile lor naționale, cât și individual, suferind chiar și azi nenunțarați bărbați, femei și copii, prin temnițele Ungariei și ale Ardealului. Și când față de popoarele Austriei, Maj. Sa a binevoit a uză de dreptul amnestiei generale, — Românii

cu drept cuvânt au așteptat asemenea tratament, ceea ce însă nu s'a întâmplat.

Națiunea română stă pe baza declarațiunei cetite în parlament. Voiește a-și exercita dreptul său de liberă dispozițiune, pe care l'a recunoscut și reprezentanța extroară a monarhiei, în merit ea dorește deplină viața națională și de stat, în raport coordinat cu cealalte națiuni. Ea voiește să dispună însăși de soarta sa și în consecință dorește să și aibă reprezentanța sa proprie la congresul general de pace, căci în urma experiențelor din trecut nu poate avea nici o încredere în factorii și bărbații de stat de sine străini. Am deslușit de altfel, că dreptul definitiv al deciderii îl are adunarea națională.

Discrețiunea datorită, bine înțeles, mă împiedică, ca să comunic observările Alteței Sale, față cu expunerile mele, pot numai să observ, că Alteța Sa repetit și-a exprimat iubirea și aprecierea sa pentru națiunea română — și că în calitatea-i de soldat El însuși simte cea mai mare simpatie față de Români, după ce a avut atâtea ocaziuni a cunoaște virtuțile distinse ale poporului și soldaților români...”

Evenimentele.

În Budapesta Conziliul național (nemzeti tanács) a ajuns stăpân pe situație. Ministrul prezident contele Hadik cearcă mereu să-și capete colegi la portofolii, dar oamenii de seamă se feresc azi de scaunele ministeriale, iar ministrul-prezident nu mai dispune de puterea, care să-l susțină la suprafață. Puterea de stat azi e în mâna Conziliului național, căruia îi jură credință toate instituțiile, iar miliția i-s'a pus la dispoziție în mare parte.

Au depus jurământul de fidelitate Conziliului național politic din Budapesta, sindicatul poștașilor și al telefonistilor, personalul tramvaelor, al trenurilor.

Alături de conziliul național s'a constituit Conziliul militar, care s'a pus la dispoziția Conziliului național. Conziliul militar a îngrijit ca garnizoana din Budepesta să jure credință conziliului național, iar pe cei renitenți să-i pună în imposibilitate.

Detășamente militare au percurs străzile Budapestei. Au asediat casarma procuraturii din strada Konti, de unde au eliberat pe toți deținuții militari parte osândiți, parte deținuți în arest preventiv. Eliberarea delinvenților a fost primită cu salve de onoare și cu aclamații frenetice.

Un alt detașament a pătruns în cetate, cerând dela ofițerul de pază, ca numai decât să pună la dispoziția Conziliului național întreaga cetate cu toate magaziiile și armele. Ofițerul s'a supus, lăsând cetatea în posesiunea miliției naționale.

Miliția a ocupat apoi edificiile publice, posta, telefonul, procuratura, care a cerut ajutor împotriva miliției revoluționare.

Pe urmă a fost deținut generalul Lukash Géza, comandantul garnizoanei din Budapesta.

Pe străzile Budapestei mii de demonstranți trec cari aclamează republica. Miliția și-a rupt rozeta de pe chipii silind și ofițerimea să facă asemenea.

Până în prezent vărsări de sânge nu s'au petrecut. Indatace conflictul părea inevitabil Consiliul național se îngrijă, ca oameni de încredere să se prezinte la fața locului spre a mulcomi spiritele. Astfel s'a petrecut și în fața Casarmei Maria-Terezia din Ullői, unde miliția revoluționară a sosit cu câteva mitraileze spre a luă casarma în posesiune. Garnizoana casarmei însă nu s'a arătat aplicată a se supune. Eră de prevăzută o încăierare indispenzabilă. Deputatul Fényes însă a mulcomit spiritele. Intr'aceea a venit vestea, că tocmai acum e o companie de marș, în trecere spre câmpul de luptă. Mulțimea a plecat numai decât la gara de ost, unde a desarmat compania și a silit-o să se reîntoarcă în oraș. A despoiat apoi mai multe vagoane cu arme, și muniție, pe cari le-a distribuit publicului. Pe străzi au depărtat coroana depe firmele liferanților de curte, cântând și aclamând republica.

— Ce ai astăzi, de mereu te gândești la rău? Nu vezi, cât de senină, cât de înflorită și veselă e întreaga natura?

— Și Dta dșoară Felicie, zise el prinzindu-i mâna și privind în văpaia ochilor ei. — Dta crezi, că e bine să alung dela mine indoiala și să las, ca să încolțească nădejdea în inima mea? Dta îmi dai voie să sper?

— Să sper? dar ce ar fi de noi, dacă nici în anii tinereții nu ni-am încălzi sufletul cu razele speranței? Speră și iubeste! ori mai bine întors: iubeste și speră am auzit, că ar trebui să fie lozinca tinerimei.

— Oh, cât îmi ești de dragă, când te aud astfel vorbind, șopti cu căldură Virgil și îi duse din nou mâna la buzele sale.

— Ești azi un copil rău, — îi zise Felicia cu blândețe. Eu te așteptam, îți mărturisesc, căci doriām, să te aud altfel vorbind.

— Altfel? cum? întreabă el repede. Dar înainte de ce Felicia ar răspunde, ușa se deschise și se ivi Elvira. Virgil se sculă și o salută cu mult respect.

— Ce discutați așa înfocat, de sunteți atât de aprinși la față.

— Am scris dșoarei Felicia o gândire în album și dsa îmi cere esplicare la fiecare cuvânt, — grăi Virgil și oferi Elvirei albumul. Până ce aceasta ceti, el privi spre Felicia, pe care o surprinsă, că-l fixează. Ea nu fugi de privirea lui, ci se uită în ochii lui și mai departe, ca și cum ar voi să-i zică, da, trebuie să mă iubești. Iar el, ca și cum i-ar înțelege gândul, își duse lin mâna spre inimă.

— Ce trebuie explicat în scrisesele acestea? — întreabă Elvira, privind cercetătoare spre ei. Eu pricep gândirea, e un compliment fin la adresa Felicie. Adevărat?

— Nu, dșoară! — răspunse Virgil hotărât, e o gândire sinceră și lămurită!

— Așa! atunci nu eu am să răspund la acest aviz.

— Mi-se pare, că el va rămânea și pe mai departe, fără răspuns...

Și fiindcă Elvirei i-se părea, că situația va deveni tot mai gingașe, trecu conversația la alt obiect.

(Va urma).

Revoluția din Viena.

În Viena mișcarea revoluționară a luat proporții înspăimântătoare. O sută mii demonstranți au grăbit în fața parlamentului, unde ofițeri și militari de rând au aclamat republica. Militarii și-au rupt de pe chipie rosetele, punând în locul lor colorile vechi germane, roșu-alb-aur. În fața situației prezidentul Camerei Dr. Gross a luat numai decât drapelul Casei domnitoare de pe edificiul parlamentului.

În fața parlamentului s'au prezentat toate sindicatele și toți reprezentanții partidelor variate cu scopul de a demonstra împotriva lui Andrassy și mai ales pentru republică.

Cum cad...

Cum cad tot una câte una

Uscate frunzele de fag,
Roșind cărările pădurii,
Pustie în al iernii prag,

Pare c'aud un viers de jale

Și'n glas de freamăt tânguios
Un cântec trist de îngropare
Simfonic, lin și dureros.

Și'n al meu suflet plin de jale

Muncit de-al chinurilor foc,
Eu simt cum mor tot câte una
A vieții clipe de noroc.

Și cum se risipesc — mă cuget —

Iluziile noastre'n vânt,
Și'n urma tuturor ne-alegem
Doar cu liniștea din mormânt!

Enea P. Bota.

Informațiuni.

Revocarea comisariatului ministerial permanent pentru preparandia din loe, a dlui Carol Keszler s'a întâmplat în săptămâna trecută.

Promoție. Dl Dr. Parteniu Crișan, notar la tribunalul din Cluj și locotenent, în 27 Oct. a depus cenzura de jude și avocat cu succes în Murăș-Oșorhei. Felicitări!

Ca să se știe. În nrul de Duminică, Dr. L. Várjassy, scrie în „Aradi Hirlep” un articol despre aranjările ce ar trebui făcute acum în grab pentru organizarea nouă, pe care apoi îl încheie astfel: „Dacă toate reformele acestora s'au făcut, atunci urmează ca integritatea teritorială a Ungariei să se hotărească pe baza dreptului de liberă dispozițiune a națiunilor. Decidă naționalitățile noastre liber și independent de orice putere din afară, că unde veșc să aparțină. Statul ungar democrat nu are să se teamă de rezultatul acestui plebiscit. Iar dacă totuși s'ar întâmpla, ca unele regiuni și după marea reformă să-și caute fericirea în legătură cu alt stat străin, trebuie să ne mulțumim și cu aceasta, căci: *fiecare popor are dreptul să dispună însuși asupra sa!*”

Un cuvânt de adio. Din incidentul strămutării noastre din Bologa, împedicați de unele împrejurări neașteptate, n'am putut să ne prezintăm în persoană la toți vecinii, prietenii și cunoștinții pentru a ne lua rămas bun. Le transmitem așadar pe această cale sincerile noastre mulțămite pentru dragostea și bunăvoința arătată față de noi în timpul celor 8 ani de zile cât am locuit în Bologa. Li rugăm să fie cu aceeași bunăvoință și dragoste față de urmașii noștri și le zicem un călduros: Adio!

Bologa, la 29 Octomvrie 1918.

Septimiu și Valeria Popa.

Aviz. Neadmițându-se prin autoritățile reapariția revistei „Orientul Român”, Dl Dr. V. Drăganu, a anunțat o broșură, conținând materialul nereținit de cenzură, iar fiind în urmă împiedecat prin boală de a înfăptui gândul, am luat asupra mea de-a da publicității materialul indicat drept mărturie a vremii, ce străbatem spre lumină.

Broșura, ce conține și o compoziție inedită a neuitatului măestru la ob Mureșianu, se poate comanda pentru prețul de 10 cor. dela librăria G. A. Reisselberger în Mediaș—Medgyes. Dr. Amos Frâncu.

† Coriolan Ardelean.

Membrii Capitulului catedral gr.-cat. de Oradea-mare cu inimă înduioșată aduc la cunoștință, că fratele în Hristos canonicul cantor capitular

Revrul Coriolan Ardelean, după lungi suferințe, purtate cu resemnațiune creștinească, după ce a celebrat s. liturghie în 29 Octomvrie a. c. dimineața la 8^{1/2} ore a adormit în Domnul.

Inmormântarea va avea loc în 31 Octomvrie, după transportarea mortului dela casa canonică Nr. 38. din Strada Beöthy Ödön, dim. la 10 ore din biserica catedrală gr.-cat. din loc.

Oradea-mare, 29 Octomvrie 1918.

Aibă parte în fericirea veșnică!

Capitulul catedral gr.-cat.

Bibliografie.

A apărut:

„Sămânța viitorului”...

— Indemnuri pentru părinți. —

De: Alexandru Lupeanu, profesor.

Sămânța viitorului sunt copiii, în mâna cărora vor fi frânele zilelor de mâine. Creșterea copiilor este, prin urmare, o problemă de importanță capitală în viața oricărui popor. La noi până acuma nu au prea apărut cărți, cari să dea în această privință îndemnuri și îndrumări limpezi rătenilor noștri, de aceea cartea, pe care o anunțăm implineste o lipsă ardentă mai ales în aceste zile de mari prefaceri. Se recomandă răspândirea ei în cercuri cât mai largi. Prețul 60 fl.

De vânzare la Librăria seminarului teologic și la orice librărie românească.

MAI NOU.

Adunarea națională din Blaj.

Azi, la 4 Noemvri, intelectuali din Blaj s'au constituit în Comitet național având loc o splendidă manifestație națională.

S'au arborat stindarde tricolore-românești pe Catedrală și pe toate instituturile noastre din piață.

Adunarea a avut loc la orele 11, în fața institutului „Patria”.

A luat cuvântul părintele canonic Nicolescu, aclamat cu mult entuziasm.

S'a constituit Consiliul Național din Blaj, la propunerea dlui Păclișanu.

Profesorul Ciura cetește apelul către Neamul Românesc, ce apare în fruntea numărului nostru de azi.

Vorbește apoi nou alesul prezident părintele vicariu Dr. Vasile Suciș, între aclamările mulțimii.

La încheiere Nicolae Simu, din Ciufud, se prezintă cu alți săteni, punându-se în serviciul gardei naționale.

S'a cântat „Deșteaptă-te Române!” la începutul și la sfârșitul adunării.

S'au tras clopotele din turnul Catedralei

Garda națională, în frunte cu steagul tricolor, a parcurs stradele orașului, intonând cântece naționale, și oprindu-se apoi la „Peatra Libertății”.

Raport amănunțit urmează.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.